

ح. حارث

۸ مارچ ۲۰۰۷

روز زن را گرامی بداریم

باتقسیم جامعه به طبقات ، استثمار انسان از انسان نیز آغاز میگردد. رفع استثمار زن در جوامع طبقاتی، یکی از وظایف اساسی نیروهای چپ و دموکراتیک در طول دوران تاریخ مبارزات خلقها بوده است. زن در جوامع سرمایه داری و به خصوص در جوامع عقب نگهداشته شرق ، از حد اقل امکانات و داشته های زنده گی محروم نگهداشته شده ، و با انجام امور منزل ، پخت و پز ، نگهداری اطفال و تأمین ارضاً مرد، از تمام عرصه های فعالیت سیاسی – اجتماعی و فرهنگی به دور نگهداشته شده اند. زن در طول تاریخ دوشادوش با مردان در کار و مبارزات سیاسی و اجتماعی همراه بوده اند. اگر نظری به جنبش چارتیست ها انداخته شود در حدود یکهزاروپنجمصد نفر از فعالین زن در سال ۱۸۴۲ دستگیر شدند و در سال ۱۸۵۰ این جنبش از صحنه سیاسی انگلستان نابودگردید. با نازل بودن سطح عاید و مُزد پایین اکثراً زنان به تناسب مردان فقیر ترند. بر اساس احصایه سازمان ملل متحد در سال ۱۹۸۰ زنان نصف جمعیت جهان را تشکیل میدهند. زنان نصف مواد غذایی جهان را تولید می کنند ، درحالیکه ۶۲ فیصد آن در قحطی به سرمیبرند. با اینکه ۳/۲ کار جهان توسط زنان صورت میگیرد، ۷۰ درصد فقیران جهان زنان اند. زنان ۱۰ درصد از عاید جهان را دریافت میدارند.

فقر اقتصادی ، سرکوب اجتماعی و خانواده گی ، ازدواج در سنین کودکی ، یأس و ناامیدی باعث شده است که تعداد زیادی از زنان به مواد مخدره ، تن فروشی ، خود سوزی و خود کشی رو آورند. روز زن ، روز همبستگی و مبارزه مشترک زن و مرد است بخاطر بهبود شرایط کار و شرایط زنده گی.

کلا رازتکین یکی از قهرمان زنان است که در دومین کنفرانس زنان ، پیشنهاد هشتم مارچ را بمثابة روز جهانی زن پیشکش نمود.

قبل از این تاریخ در سال ۱۸۷۵ برای اولین بار زنان «کارگاه نساجی نیویارک» در اعتراض به دستمزد کم ، ساعات کار طولانی ، شرایط کار غیر انسانی و دیگر مطالبات دست به اعتصاب زدند. که با عکس العمل شدید امنیتی روبرو شده و سرکوب گردیدند.

کشورهای اسکانندیناوی تنها کشورهایی هستند که توانسته اند تفاوت جنسیت میان زن و مرد را به ۸۰ درصد کاهش دهند. حقوق برابر اجتماعی و حقوق زنان در این کشورها بالاتر از سایر کشورها است.

در جوامع اسلامی و اکثراً کشورهای شرقی که سنت ها و اصول مناسبات فرتوت گذشته حکم فرما است ، شرایط زنده گی زنان ، فاجعه آمیز و درد آور است .

زنان محروم و تحت ستم افغان نیز بخش از جنبش زنان قهرمان جهان هستند که در کشور جمهوری اسلامی افغانستان بطور سیستماتیک تحت شکنجه ، عذاب ، بی عدالتی و خود خواهی مردان و قوانین غیرانسانی آنها قرار میگیرند. این زنان قهرمان در مبارزه با حاکمیت و قوانین ارتجاعی ، هر چه بیشتر فعالتر میگردند. محدودیت های سیاسی ، اجتماعی و اقتصادی طول نخواهد کشید، زنان مبارز افغان سرنوشت خویش را در دست خواهند گرفت.

یاد مبارز زنان قهرمان جاویدان باد

ستم بر زنان در همه ادوار تاریخی وجود نداشت

www.ayenda.org